

diagnòstic i tractament

El metge encarregat de vigilar la nostra salut ha de ser el reumatòleg o el de medicina interna, que serà qui ens derivarà als diferents especialistes en funció dels símptomes que presentem.

Al mateix temps, s'encarregarà de practicar les diferents proves que l'ajudaran a fer el diagnòstic. Tanmateix, el diagnòstic de la malaltia de Behçet és complicat perquè no hi ha cap prova específica per diagnosticar-la, sinó que s'utilitza el diagnòstic diferencial, que consisteix a comparar els resultats amb diferents malalties possibles i descartar-les fins que només queda la malaltia de Behçet.

Tot això fa que sovint el diagnòstic s'allargui durant mesos o anys, o que mai no s'arribi a un diagnòstic definitiu.

Quant al tractament, té com a objectiu pal·liar els símptomes, atès que no hi ha un tractament que curi la malaltia. Així, es fan servir corticoides i antiinflamatoris per combatre les diverses inflamacions que es produeixen: colquicina i medicaments tòpics per a les aftes bucals i genitals i per als problemes de la pell i, en el cas que la malaltia sigui més agressiva, s'utilitzen immunosupressors per regular el sistema immunitari i medicaments biològics com l'infliximab.

Malgrat totes aquestes complicacions, un diagnòstic ràpid i un tractament adequat ajuden a mantenir controlada la malaltia i a millorar-ne l'evolució.

associació

Encara no hi som tots, però ja som bastants els qui estem agrupats per un mateix motiu: la síndrome de Behçet. Com que no som gaires, considerem que associar-nos és una bona manera d'ajudar-nos a solucionar els problemes que ens sorgeixen en la vida diària.

L'Associació Espanyola de la Malaltia de Behçet pretén evitar que tant els malalts com la gent que ens envolta ens sentim sols i ofereix, en la mesura del possible, assessorament i ajuda. No hem d'oblidar que la unió fa la força, de manera que davant possibles ajudes, recerques, trobades, etc., podrem actuar millor com a associació que cadascun per separat.

L'associació, a través del fòrum de la seva pàgina web (www.behcet.es), ha creat el millor punt de trobada i alhora la millor teràpia per als malalts de Behçet. A la web pots trobar més informació sobre la malaltia o, si ho prefereixes, pots contactar amb nosaltres per telèfon o correu electrònic:

correu electrònic
behcet@behcet.es

telèfon: 659 576 879
Montserrat Pàmies, presidenta de l'associació

web
www.behcet.es

Amb la col·laboració de:

malaltia de behçet

associació
espanyola
de la
malaltia
de behçet

característiques

La malaltia de Behçet es caracteritza per la inflamació dels vasos sanguinis, o vasculitis, que pot afectar un gran nombre d'òrgans. Es tracta, per tant, d'una malaltia multisistèmica. També és una malaltia autoimmunitària, perquè la causa de la inflamació dels vasos sanguinis és que són atacats pel sistema immunològic propi del malalt.

La malaltia de Behçet és de caràcter crònic, amb una evolució caracteritzada per períodes d'activació (brots) i períodes de remissió. Tendeix a aparèixer durant la tercera dècada de la vida, entre els vint i els trenta anys, encara que se'n poden presentar casos a qualsevol edat. La malaltia, que afecta igualment els homes i les dones, s'inclou entre les malalties minoritàries perquè té una prevalença molt baixa. Es calcula que a Espanya n'hi ha cinc casos per cada 100.000 habitants.

L'origen de la malaltia és desconegut, tot i que se sap que té un component genètic que predisposa algunes persones a patir-la i que necessita la presència d'un factor ambiental per desenvolupar-se. Aquest factor ambiental, però, és desconegut i actualment s'estudia la possibilitat que sigui una infecció vírica.

Tot i que té un component genètic i que hi ha casos de familiars que pateixen la malaltia, tots els estudis indiquen que la malaltia no és hereditària i que no és contagiosa per cap tipus de via.

símptomes

És molt important indicar que no tots els malalts presenten tots els símptomes ni aquests es manifesten amb la mateixa intensitat, per la qual cosa mai no hem de comparar-nos amb la resta de malalts.

Els principals símptomes són:

- **Manifestacions mucocutànies:**

En més del 90% dels pacients es produeixen aftes bucals i/o genitals recurrents. Són doloroses i la cicatrització pot trigar entre una i tres setmanes. Són de mida variable, color blanquinós i forma irregular, tot i que les característiques poden variar d'un pacient a l'altre. Una altra manifestació cutània important és l'eritema nodós i també poden aparèixer fol·liculitis i lesions semblants a l'acne juvenil.

- **Manifestacions oculars:**

La principal manifestació ocular és la uveïtis, que consisteix en la inflamació de l'úvea. S'anomena uveïtis anterior quan s'inflama la part frontal de l'ull (iritis) i uveïtis posterior quan s'inflama la coroïde (coroïditis). Sol anar acompanyada de dolor, enroigiment, visió borrosa i, si la inflamació es fa persistent, pèrdua de visió. Altres manifestacions oculars són la sequedat ocular i la conjuntivitis.

- **Manifestacions articulars:**

En un gran nombre de pacients es produeix una inflamació de les articulacions (artritis) acompanyada de dolor (artràlgia). Aquestes inflamacions solen durar dies o setmanes, no són deformants i es produeixen més sovint a les extremitats inferiors, tot i que poden aparèixer en qualsevol articulació.

- **Implicacions per al sistema circulatori:**

Tots els símptomes tenen un component circulatori, la vasculitis, per la qual cosa cal destacar la possibilitat que es formin trombes, que poden afectar qualsevol òrgan. L'afectació més habitual és la trombosi superficial o profunda de les extremitats inferiors i la tromboflebitis (inflamació de la vena) que s'hi associa.

- **Manifestacions neurològiques:**

L'afectació del sistema nerviós es pot produir a nivell del cervell, de les meninges o de la medulla espinal i sol ser el resultat de la inflamació d'alguna d'aquestes parts.

- **Manifestacions digestives:**

Sovint són inflamacions del tracte digestiu o aftes similars a les orals. Apareixen en un nombre reduït de malalts i van acompanyades de dolor abdominal, diarrea o disfàgia.